

A MÁSODIK MÉRFÖLD

(elbeszélés az újszövetségi korból)

Fáradt vagy Simon? Nem csak feltörte a saru a lábamat, azért sántikálok. Nincs már túl messze Kapernaum, ott megpihenhetünk. Talán ott találjuk a Mestert is és a többieket. Nem vagy éhes? Ennék, ha volna mit Simon. Nálam van némi olajbogyó és néhány szem füge. Megeheted, én nem vagyok éhes. Köszönöm addig legalább a lábamat is megpihentetem. Ott a domb hajlatánál látok egy vad fügefát. Az alá le is heveredhetnénk egy kicsit. Talán még gyümölcs is akad rajta. A Mester örül majd a jó híreknek. Mindenki várja Bethániába. Már itt is vagyunk, de jól esik leheveredni Simon. Itt nem tűz úgy a nap. Érzed a mirtusz illatát János? Kell, hogy legyen itt néhány bokor. Simon, baj van? Látod, kik jönnek ott a dombhajlaton az erőd felől? Errefelé tartanak. Rómaiak. Katonák. Úgy nézem egy centúrió, az erőd századosa és katona szolgálja. Odébb kellene állnunk. Ismered törvényeiket. Ha kedvük tartja, vihetjük fegyverüket és holmijukat egy mérföldre. Többre nem kényszeríthetnek. Már itt is vannak. Felállni! Dörrent rájuk a centúrió. Fiam, szólt a szolgáljához, az egyiknek add a pajzsodat, a kardodat és a dárdát, a másiknak a motyót. Egy mérföldet kötelesek vagytok velünk jönni és segíteni. Hová tartotok fordult Simonhoz. Kapernaumba. Az jó mi is oda tartunk. De az több mint egy mérföld. Szólalt meg János. Száját befogni reccsent rá a katona szolga, kiszámoljátok az egy mérföldet, ahogy szoktátok. Különben számolni sem kell. Én jól ismerem az utat. Innen a nagy terpentinfáig 1 mérföld. Onnan még egy mérföld Kapernaum. A fáig kötelesek vagytok hozni a terhet. Ott vagy találtok valakit, vagy átveszem és mehettek amerre akartok. Mi is megtartjuk a birodalom törvényeit. Már indultak is, Simon és a bicegő János. Még annak örültek, hogy nem az ellenkező irányba kell menniük, mert akkor éjjelre sem értek volna Kapernaumba. Kissé mögöttük haladt a centúrió és mögötte a katona szolgálja. Így vigyázta őket. Egy szó sem esett az úton csak a nap tűzött irtalmatlanul. És a

száradó fű illata érződött. Egy olajfa liget után, ami mögött kis tanya fehérlett az út kanyarulatában már messziről látszott a nagy terpentinfá. Na, itt véget ért a köteles mérföld súgta János Simonnak. Már alig bírom ezt a motyót, jól telitömték. János súgta vissza Simon, tovább kell mennünk. Hát már hogy kellene?! Egy mérföld a köteles mérföld! Ezt még ők is elismerték. De a mester azt mondta a Galileai hegyen □emlékezz csak - aki téged egy mérföldre kényszerít, menj el vele kettőre. Száját befogni reccsent rájuk a centúrió. A nagy fa alá értek, a katona szolga már nyúlt a fegyverek és a batyu után, de a két tanítvány csak ment tovább. Némán lehajtott fejjel, egyenletes léptekkel. A szolga meglepetten nézett gazdájára. Az maga is csodálkozva fordította fejét a két tehercipelő felé, mert ilyesmi még nem történt vele. Eddig bárkit elkaptak a környéken, hogy vigyék a katonafelszerelést, azok hangosan kiszámolták az egy mérföldet s már rakták is le a földre a terhüket. Ezek meg jönnek és cipelik zokszó és számolás nélkül. Már Kapernaum fehér hátai tűntek elő, egy mandulafacsoport mögül, amikor olyasmit tett a centúrió, amit még eddig soha. A két férfi mellé lépett és megkérdezte az öregebbiket: Kik vagytok, hogy a második mérföldön is velünk jöttök? Nem vagytok itteniek? De azok vagyunk Uram, szólalt meg Simon. Akkor miért jöttetek tovább? A Mesterünk azt mondta, ha valaki egy mérföldre kényszerít, menjünk vele két mérföldre. Ezért. És ki a ti mesteretek? A názáreti Jézus - válaszolta János. Különös ember lehet mormogta a centúrió, de mintha már hallottam volna róla egy-egy s mást. Na, megérkeztünk adjátok át a szolgáltnak a fegyvereket, s a holmit itt vagyunk az őrháznál. Simon és János befordultak az első kapernaumi utcába, hogy megkeressék társaikat és a Mestert. Te Simon! Szólalt meg János, és a ház falának dőlve, lehajolva fájó lábát dörzsölgette. Ez a centúrió sohasem nem szólított volna meg bennünket a köteles mérföldön. Figyelted? Ránk se nézett. Csak a másodikon. És megkérdezte Mesterünk nevét - mormolta Simon. - De csak a második mérföldön. Dünnyögte maga elé János.